

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא בעי, אָנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים יח) כי יפלא ממך דבר, דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה פנדה, דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דילה, לדפאה לה במים דאורייתא, מים חיים דלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאיהי ליליית, דלא אתקריבת בהדה, דאיהי חוכא דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה, לההוא אתר דאתיהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע בממוניה, ואת מאן דפרע בנפשיה, ובין נגע לנגע, כמה דאוקמוהו (איכה א א) איכה ישבה בדד, דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא פמצורע, דאתמר ביה (ויקרא יג מו) בדד ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודאי, דא גלותא, דאיהי לבר מארעא דישראל, דאיהי מותבא דאת ה'.

ואם נדר הוא מצד האבא והאמא, ולא רוצה, אני עולה לאותו שנאמר בו כי יפלא ממך דבר, שנאמר בו במפלא ממך אל תדרוש, שיפטור את הנדר, ואף על גב שהשכינה בגלות אל בעלה פנדה, שהיא תבדיל בין דם לדם, ונפתח מקורה, לטהר אותה במי התורה, המים החיים שלא פוסקים, והפריד ממנה דם נדה שהיא ליליית שלא תקרב אליה, שהיא חטא הנשמה שטמאה אותה, ואין לה רשות להעלות הנשמה לבעלה, לאותו מקום שמשם נתנה, ונדונית בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, שיש מישהו שפורע בממונו, ויש מי שפורע בנפשו, ובין נגע לנגע, כמו שבארוהו איכה ישבה בדד, שחשוכה השכינה בגלות כמו מצרע, שנאמר בו בדר ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודאי, זו הגלות, שהיא מחוץ לארץ ישראל, שהיא המושב של האות ה'.

ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה, אָנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו יחודא (ריחודיה תמן), ובגין לבושין דאתלבש, מיד אתפתחת מקורה ואתדפיאת שכינתא, ורזא דמלה (ירמיה יד ד) מקנה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה, מושיעו ודאי, ההוא דמקורא דמקנה בידה.

ואם המקור לא יכול להפתח עד שיפתח אותו, אותו שסגר אותו, אני מפייס אותו עבור יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא יחוד (שיחוד) שם, ומשום הלבושים שהתלבש, מיד נפתח מקורה ונטהרת השכינה, וסוד הדבר - מקנה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה, מושיעו ודאי, אותו שהמקור של המקנה בידו.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון כ"ז)

בראשית תמן תרי אש, ואלין אינון תרין אשין דאינון בורא מאורי האש, ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא בלילי שפת נשמה יתירה קא נחתא לסמכא

זהו תקון כ"ז

בראשית, שם תרי א"ש, ואלו הם שני האשים שהם בורא מאורי האש, ועליהם נאמר סמכוני באשיות, בשתי אשות, ולמה אמר להם סמכוני? אלא בלילי שפת הנשמה היתרה